

رتبه	کشور	طلا	نقره	برنز	مجموع
۱	آلمان	۷	۵	۰	۱۲
۲	نروژ	۷	۳	۶	۱۶
۳	آمریکا	۵	۵	۱	۱۱
۴	هلند	۵	۴	۱	۱۰
۵	سوئد	۵	۲	۳	۱۰
۶	اتریش	۴	۶	۴	۱۴
۷	چین	۴	۳	۱	۸
۸	روسیه	۳	۴	۶	۱۳
۹	ایتالیا	۲	۵	۴	۱۱
۱۰	ژاپن	۲	۲	۵	۹

### از کما تا سکوی المپیک



بازی‌های المپیک زمستانی پکن تا به اینجا اتفاقات و لحظه‌های عجیب و غریب زیادی داشته که یکی از آنها چگونگی کسب مدال نقره توسط کولبی استیوسون است. این اسکی‌باز آمریکایی در ماه می سال ۲۰۱۶، هنگام رانندگی در امتداد بزرگراهی در آیداهو روی فرمان به خواب رفت و تصادف شدیدی داشت که منجر به بیش از ۳۰ شکستگی در جمجمه او شد. او به مدت سه روز نیز در کما قرار داشت. این ورزشکار ۲۴ ساله پس از بهبود وضعیتش، بار دیگر به ورزش بازگشت و چند روز پیش در مسابقات بزرگ اسکی آزاد مردان در بازی‌های المپیک زمستانی پکن مدال نقره تیم ایالات متحده را به دست آورد. او بعد از کسب مدال نقره در مصاحبه‌ای در مورد چیزهایی که پس از تصادفش آموخته، گفت: ریکواری فقط یک راه طولانی است و شما فقط روز به روز آن را طی می‌کنید و یاد می‌گیرید که برای چیزهای کوچک زندگی شکرگزار باشید.

فوتبال اروپا			
میلان	سامپدوریا		
برنلی	لیورپول		
تاتنهام	ولورهمپتون		
نیوکاسل	استون ویلا		
ساسولو	رم		
آتالانتا	یوونتوس		
اسپانیول	بارسلونا		

### واکنش وزیر ورزش به درخواست عزل عزیزی خادم

حمید سجادی، وزیر ورزش و جوانان پس از اختتامیه لیگ ورزش همگانی دانشگاه آزاد، در جمع خبرنگاران در مورد تصمیم هیات رئیسه فدراسیون فوتبال در رابطه با عزل موقت شهاب الدین عزیزی‌خادم، تصریح کرد: این موضوع را شنیدیم، هنوز به صورت رسمی به ما اعلام نشده است. هر فدراسیونی برای



اولین مدال طلای بازی‌های امسال المپیک زمستانی به ورزشکار نروژی در رشته بتالون رسید

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

**عکس:**

AFP

# غول‌های برفی

این روزها که المپیک زمستانی در حال برگزاری است، هر بار خبر یا گزارشی از این بازی‌ها در رسانه‌ها مخابره می‌شود، یک گزاره در بین تمام این گزارش‌ها مشترک است: موفقیت ورزشکاران نروژی، کشوری با ۵/۳ میلیون نفر جمعیت که عملکردشان در بازی‌های المپیک زمستانی فوق‌العاده است. این عملکرد را نمی‌توان فقط در یک یا چند دوره از این بازی‌ها محدود کرد به طوری که نروژی‌ها از اولین دوره این بازی‌ها در سال ۱۹۲۴ در فرانسه، پای ثابت مدال‌آوری بوده‌اند به طوری تا قبل از بازی‌های امسال با ۳۶۸ مدال در صدر قرار دارند.

بیش از نیمی از این مدال‌ها در رشته اسکی صحرانوردی و اسکیت سرعت به دست آمده و موجب شده نروژ در کنار دو کشور اتریش و لیختن‌اشتاین تنها کشورهایی باشند که مدال‌هایشان در المپیک زمستانی بیشتر از المپیک تابستانی است. در المپیک قبلی در پیونگ‌چانگ، نروژی‌ها با کسب ۳۹ مدال بهترین عملکرد را داشتند. این در حالی است که ورزشکاران آمریکایی که تعدادشان دو برابر نروژی‌ها بود به ۲۳ مدال رسیدند.

از طرف دیگر، شاید این بحث مطرح شود که مقامات این کشور سرمایه‌گذاری مالی فراوانی در این زمینه می‌کنند؛ اما جالب است بدانید که بودجه ورزش‌های زمستانی و تابستانی نروژ در سال ۲۰۱۸ رقمی حدود ۸/۵ میلیون دلار بود. فقط کافی است به این مساله توجه داشت که بودجه ورزشی انگلیس در همان سال حدود ۱۸۷ میلیون دلار و ۱۱ میلیون دلار آن نیز به ورزش‌های زمستانی اختصاص داده شد. با این اوصاف این سؤال مطرح می‌شود که چطور این کشور تا این اندازه در ورزش‌های زمستانی موفق است؟

#### ورزش برای همه

گرچه آب و هوای سرد و برفی این کشور نقش مهمی در این زمینه دارد اما نگاه مسؤولان آن به ورزش موجب شده تا بسیاری از مردم نروژ از همان سننین پایین علاقه‌مند به حضور در رشته‌های مختلف ورزشی باشند.

## بنی کارل؛ تحقق یک رویا

« باگذر زمان در می‌یابیم که شاید برای رسیدن به هدف، یک عمر وقت نداشته باشیم. بنابراین حسی که من با عبور از خط پایان دارم و آگاهی از این‌که، حالا قهرمان جهانم بی‌نظیرترین آن ممکن در زندگی حرفه‌ای من است»، بنجامین کارل بالاخره به مدال طلای المپیک خود رسید. اما چیزهایی هست که ما نمی‌دانیم. مثلاً شاید کمتر کسی بداند که پنی ۱۰ ساله دقیقاً با چه کلماتی آینده ورزشی خود را ترسیم کرده بود. در یکی از روزهای سال ۱۹۹۵، بنجامین هدف‌های ورزشی خود را در دفترچه یادداشتش فهرست کرد: قهرمان جهان، قهرمان المپیک و سریع‌ترین ورزشکار اسنوبرد جهان. او در همین سال، بر اثر یک حادثه از ناحیه ستون فقرات و مهره‌های سینه دچار آسیب‌دیدگی شد و در نخستین روزهای این ماجرا، همه آرزوهای خود را نقش بر آب می‌دید. برای پسری که از دو سالگی، پیش از آن‌که حرف زند بیاموزد، از مادرش اسکی را یاد گرفته و در برف بزرگ شده بود، چنین اتفاقی، هولناک به نظر می‌رسید. پنی آن‌قدر عاشق برف بود که در همان کودکی می‌توانست ساعت‌ها بدون این‌که آب یا غذا بخوهد وسط برف‌ها اسکی یا اسنوبرد تمرین کند. عاقبت همین عشق هم او را نجات داد و دوره فشرده توان‌بخشی را با همه سختی‌ها، بیم‌ها و امیدها تحمل کرد... و درست در همین روزها تصمیم بزرگ زندگی‌اش را گرفت: این‌که اسنوبرد عشق اول و آخر اوست، آن هدف‌ها و یادداشت...

کارل امیدوار به تدریج به آغوش برف بازگشت و تمرینات را از سر گرفت. مدتی بعد در مدرسه اسنوبرد ثبت‌نام کرد. درس‌ها و تمرین‌ها را با هم پیش برد و به مسابقات و هیجان قهرمانی که رسید، کم‌کم ورزشکار مشهوری شده بود. در واقع او همان سال ۲۰۰۹ که برای نخستین بار قهرمان جهان شد، به اولین هدف خود در دفترچه‌اش رسیده بود اما چهار بار دیگر هم روی سکوی اول دنیا ایستاد و مجموعه قهرمانی، ۲ نایب قهرمانی و یک سومی جهان را در کارنامه‌اش ثبت کرد. در المپیک ۲۰۱۰ و تگکور مدال نقره و در سوچی ۲۰۱۴ مدال برنز گرفت و بالاخره در هشتم فوریه ۲۰۲۲ (۱۹ بهمن) بنجامین مارتین کارل از اتریش، برای سومین بار بختش را با حضور در بازی‌های زمستانی آرمود و موفق به کسب اولین عنوان قهرمانی المپیک خود در مارپیچ موازی بزرگ اسنوبرد شد. حالا دیگر پنی در ۳۶ سالگی با طلایی که در پکن به گردن آویخت و ثبت زمان ۸۲ صدم ثانیه در فینال المپیک چین، تیک آخر را در دفترچه ده سالگی‌اش زده‌است.

خودش اساسنامه دارد و هیات رئیسه آن با حدود اختیارات مشخص اقدام می‌کند. وزیر ورزش و جوانان افزود: منتظر هستیم مسائل فدراسیون فوتبال به وزارت ورزش و جوانان منعکس شود تا ببینیم چه وظایف نظارتی داریم. سجادی در مورد ایرادات وارده به اقدامات و تصمیمات رئیس فدراسیون فوتبال،

## کیفیت بالای زندگی

موضوع دیگری که باید مورد توجه قرار گیرد، کیفیت زندگی در این کشور حوزه اسکاندیناوی است. نروژ معمولاً در گزارش‌های جهانی شادی، جزو کشورهای شاد دنیا به حساب می‌آید و همین مساله به جوانان این کشور اجازه می‌دهد راحت‌تر ورزش را دنبال کنند. توره اورب، رئیس تیم ورزشکاران نروژ در المپیک زمستانی ۲۰۱۸ اعتقاد دارد که استانداردهای بالای زندگی در کشورش کمک می‌کند تا قهرمانانی در سطح جهانی پرورش یابند. خدمات پزشکی و آموزشی رایگان برای تمام شهروندان یکی از مهمترین مزیت‌ها در این زمینه است.

صندوق بین‌المللی پول چندی پیش در گزارشی به این مساله اشاره کرد که نروژ از لحاظ شاخص‌های جهانی در بهترین سطح برای شهروندانش قرار دارد. به همین دلیل است که اورب اینطور می‌گوید: این باعث می‌شود مردم از همان ابتدا احساس خوبی داشته باشند و به راحتی دنبال علایق‌شان بروند.

نوع سرمایه‌گذاری نروژی‌ها در ورزش‌های زمستانی هم جالب است. به عنوان مثال، مورتن آسن، ورزشکار سابق نروژی در این باره می‌گوید: ما همچون انگلیسی‌ها دنبال ورزش‌هایی همچون اسکلتل یا باب اسلی نمی‌رویم زیرا هزینه‌شان بسیار زیاد است. این خودش یک پارادوکس در نروژ است. در حالی که ما کشوری ثروتمند هستیم اما به شیوه‌ای سوسیالیستی عمل می‌کنیم.

باور داریم که موفقیت از سختکوشی و با هم بودن به دست می‌آید. از طرف دیگر، در حالی که تعداد ورزشکاران نروژی در بازی‌های المپیک زمستانی در مقایسه با ورزشکاران انگلیسی و آمریکایی کمتر است، اما بیشترشان این توانایی را دارند که در بیش از یک رشته موفق باشند. در المپیک زمستانی چهار سال پیش ۱۶ ورزشکار نروژی در رشته‌های مختلف حضور داشتند و هر کدام‌شان با بیش از یک مدال به کشورشان بازگشتند.

مقامات نروژی بارها به این مساله تأکید کرده‌اند که با وجود موفقیت‌های چشمگیرشان در ورزش‌های زمستانی، راهکار آنها را نمی‌توان برای هر کشوری اتخاذ کرد. با تمام این اوصاف، در دنیای ورزش که بحث مالی یکی از فاکتورهای مهم و تعیین‌کننده موفقیت فردی و گروهی است، این کشور منطقه اسکاندیناوی خرق عادت کرده و به نظر می‌رسد در بازی‌های امسال در پکن نیز باز روی سکوی نخست برود.

## آخرین اجرای پاوروتی در المپیک زمستانی



دنیای موسیقی لوچیانو پاوروتی را یکی از خواننده‌های شهریار آمریکا می‌شناسند. این خواننده ایتالیایی که در جوانی عاشق ورزش بود، بعد از آغاز فعالیت حرفه‌ای خود در آپرا، با صدای خود همواره پای ثابت مراسم‌های مهم ورزشی از جمله افتتاحیه یا اختتامیه ۴ جام جهانی فوتبال در سال‌های ۱۹۹۰، ۱۹۹۴، ۱۹۹۸ و ۲۰۰۲ بوده است. نکته جالب اینجاست که پاوروتی آخرین اجرای خود را در یک آوردگاه بزرگ ورزشی تجربه کرد: در افتتاحیه المپیک زمستانی ۲۰۰۶ در زادگاهش ایتالیا. جایی که او قطعه «هیج کس نخواهد» را با اجرایی بی‌مانند به انجام رساند.

پاوروتی همان سال ۲۰۰۶ به دلیل ابتلا به بیماری سرطان لوزالمعده تحت درمان قرار گرفت و در ماه اوت سال ۲۰۰۷ نیز برای مدتی در بیمارستان بستری بود.

قرار بود لوچیانو پاوروتی در آخرین هفته زندگی‌اش، به پاس گسترش فرهنگ ایتالیایی، جایزه فرهنگ این کشور را دریافت کند اما در ساعات ۵ بامداد روز پنجشنبه، ۶ سپتامبر ۲۰۰۷، در خانه شخصی‌اش در شهر مودن و در حالی که زن و سه دخترش در کنارش بودند در ۷۱ سالگی درگذشت.

او زندگینامه خود را به نام‌های «پاوروتی: داستان خود من» در سال ۱۹۸۱ و «پاوروتی: دنیای من» را در سال ۱۹۹۵ منتشر کرد، اما برای طرفداران این خواننده شهر، آخرین یادگار مربوط می شود به افتتاحیه المپیک زمستانی ۲۰۰۶ در تورین.